ئىلمنىڭ ئەدەب - ئەخلاقلىرى

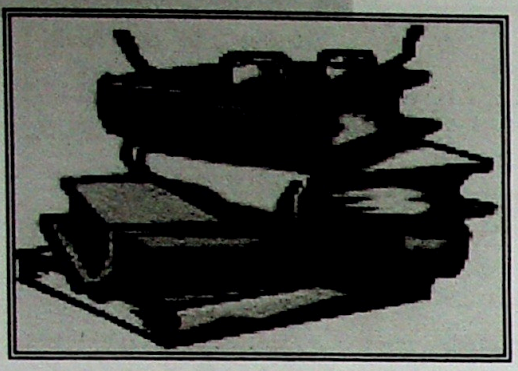

دوكتۇر يۈسۈپ قەرەداۋى

ئىسلامنىڭ نەزىرىدە بىلىم ئىگەللەش دېگەنلىك مەلۇماتلارنى مېڭىگە قاچىلاپ قۇيۇشنىلا كۆرسەتمەيدۇ، ئىگەللىگەن بىلىمنىڭ قەدرى- قىممىتى ھەر قانچە يۇقىرى، ھەتتا پەيغەمبەرلىك يولىدىن ئېلىنغان ئەڭ يۈكسەك ئىلىم بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، ئۇنى كاللىغا قاچىلاپ قۇيۇش بىلەنلا كۇپايىلەنمەيدۇ، بەلكى ئىلىم ئۆز ساھىبى ۋە ئۆز ئەھلىگە پەرز قىلغان ئەدەب- ئەخلاق، مەسئۇلىيەتلەرنىڭ توغرا ئىجرا قىلىنىشىنى قاتتىق تەلەپ قىلىدۇ.

ئىلىم ئىگىلىرىگە نىسبەتەن ئۆزلەشتۈرىۋېلىش ئەڭ زۆرۈر بولغان ئەدەب، قائىدىلەرنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا ئىخچاملايمىز:

مەسئۇلىيىتىنى تۇنۇش:

ئالىملار رىئايە قىلىش زۆرۈر بولغان ئەخلاقلارنىڭ بىرى ئۆز مەسئۇلىيىتىنى تۇنۇش، چۈنكى ئالىملار پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرىدۇر. دۇنيادا پەيغەمبەرلىكتىنمۇ يۇقىرى مەرتىۋە، ھەمدە بۇ مەرتىۋىگە ۋارىسلىق قىلغۇچىلارنىڭ دەرىجىسىدىنمۇ كاتتا دەرىجە بولمايدۇ، دەل شۇ دەرىجىگە بېقىپ ئۇنىڭ تېگىشلىك مەسۇلىيەتلىرىمۇ بۇلىدۇ.

مۇئاز بىن جەبەل (ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازى بولسۇن) نىڭ رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "قىيامەت كۈنى ئىنساندىن "ھاياتىنى نېمىگە سەرپ قىلدى؟ ياشلىقىنى قانداق ئىشلار بىلەن خوراتتى؟ مال- دۇنياسىنى قەيەردىن تېپىپ، قەيەرگە خىراجەت قىلدى؟ ئىگەللىگەن ئىلمى بىلەن قانداق خىزمەت قىلدى؟" دېگەن تۆت تۈرلۈك جاۋابكارلىق سۆرۈشتە قىلىنمىغۈچە ھېچ بىر تەرەپكە قىمىرلىيالمايدۇ." (بەززار، تەبەرانى رىۋايىتى)

ئىنساننىڭ بىلىمى قانچە چوڭقۇرلاشقانسىرى مەسئۇلىيىتىمۇ شۇنچە ئېغىرلىشىدۇ، بىر مەسىلىنى بىلگەن ئادەم بىلەن ئون ياكى يۈز مەسىلىنى بىلگەن ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتى ھەرگىز ئوخشىمايدۇ، مال- دۇنياسى كۆپ كىشىنىڭ ھېسابى كۆپ، سوراق- سۇئالى ئۇزۇن، جاۋابى تەس بولغىنىدەك، ئىلمى كۆپ، مەلۇماتقا باي ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتىمۇ كاتتا ھەم ئېغىر بولىدۇ.

دېمەك، ئالىمنىڭ تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تەرەپتە مەسئۇلىيىتى بۇلىدۇ:

ئالىم ئىلمىنى ئۇنتۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ياخشى مۇھاپىزەت قىلىشقا، تەرەققى قىلدۇرۇش ئۈچۈن تەتقىق قىلىشقا، مىۋە بېرىش ئۈچۈن ئىلمىغا ھەقىقىي ئەمەل قىلىشقا، نەتىجىگە ئېرىشىش ئۈچۈن بىلگەننى ئۆگىتىشكە، ھەممىدىن مۇھىمى ئاللاھنىڭ قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن ئىلمىگە ئىخلاسمەن بولۇشقا مەسئۇل بولىدۇ.

مالىك بىن دىنار ھەسەن بەسرىيدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى نەقىل كەلتۈرىدۇ: " قىيامەت كۈنى ئاللاھ تائالا ئىنسانلارنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزىدە نېمىنى مەقسەت قىلغانلىقىدىنمۇ جاۋاب ئالىدۇ."

فەقىھ ھەم زاھىدلاردىن بولغان ساھابە ئەبۇ دەردائ (ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازا بولسۇن) مۇنداق دېگەن: "قىيامەت كۈنى پەرۋەردىگارىم مېنى خالايىقلارنىڭ ئالدىدا چاقىرىپ ئى ئەبۇ دەردائ ئىلمىڭ بىلەن نېمە ئىشلارنى قىلدىڭ دەپ جاۋابكارلىققا تارتسا، "نېمە دەپ جاۋاب بىرەرمەن؟" دەپ قورقىمەن." (بەيھەقى رىۋايىتى)

2- ئىلىمگە خىيانەت قىلماسلىق:

ئىماننىڭ جۈملىسىدىن بولغان ئىلىمدىن ئىبارەت ئامانەتكە رىئايە قىلىش ئالىملار ئۈچۈن زۆرۈر بولغان ئەخلاقلارنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ئامانەتدارلىق بولمىغان ئادەمدە ئىمان بولمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۆمىنلەرنى سۈپەتلەپ مۇنداق دېگەن: «ئۇلار(يەنى مۆمىنلەر) ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىسىگە ئەمەل قىلغۇچىلاردۇر.» (مۆمىن سۈرىسى، 8- ئايەت.)

خۇددى ئامانەت ئىماننىڭ جۈملىسىدىن بولغىنىغا ئوخشاش، خىيانەت مۇناپىقلىقنىڭ جۈملىسىدىن بولۇپ،

ئەۋلاد گۈرۇپپىسى
www.ewlat.org
www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىي ئەسەر ۋە قوليازمىلار ئامبىرى

ئامانەتكە خيانەت قىلىش مۇناپىقلىقنىڭ روشەن ئالامىتى بولۇپ سانىلىدۇ.

ئابدۇللاھ بن ئابباس (ئاللاھ بۇ ئىككى كىشىدىن رازى بولسۇن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: " ئىلمگە سەممىي بولۇڭلار، چۈنكى ئىلمگە خيانەت قىلىش مال- مۇلۇككە خيانەت قىلغانلاردىن ئېغىردۇر، ئاللاھ قىيامەت كۈنى چوقۇم سىلەردىن ھېساب ئالىدۇ." (تەبرانى رىۋايىتى)

ئىلمگە قىلىنغان خيانەتنىڭ مال- مۇلۇككە قىلىنغان خيانەتتىن ئېغىر بولۇشىدىكى سەۋەب شۇكى، گەرچە مال – مۇلۇك خيانىتى ھەرقانچە چوڭ بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، كەلتۈرىدىغان زىيىنى چەكلىك بولىدۇ، ئەمما ئىلمگە قىلىنغان خيانەت پۈتۈن بىر جەمئىيەتنى زاۋاللىققا يۈزلەندۈرىدۇ.

پىكرىنى ئۆز ئېگىسىگە نىسبەت بېرىش ئىلمنىڭ ئامانەتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ، باشقىلارنىڭ سۆز- پىكرىلىرىدىن پايدىلىنىپ، ئاخىرىدا ئۇنى ئۆزىنىڭ قىلىپ كۆرسىتىش خيانەت ۋە ئوغرىلىق ھېسابلىنىدۇ.

ئىلگىرىكىلەر مۇنداق دېگەن: ئۆز ئېگىسىگە نىسبەت بېرىلگەن سۆز ئەڭ بەركەتلىكتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىلگىرىكىلەرنىڭ كىتابلىرى مەلۇماتلار ئېلىنغان مەنبەلەر بىلەن بىزەلگەن، مەنبە ھەدىس ۋە دىنىي ئىلىملەردىلا ئەمەس بەلكى تارىخ، تىلشۇناسلىق، ئەدەبىيات قاتارلىق ئىلىم ساھەلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئوخشاشلا ئالاھىدە ئېتىبارغا ئىگە.

ئالىملارنىڭ بىلمەيدىغان مەسىلىرىگە خىجىل بولماستىن، تەكەببۇرلۇق قىلماستىن: "بىلمەيمەن" دەپ جاۋاب بېرىشى ۋە ئۆزىدىن ياشتا كىچىك ياكى ئىلمدە تۆۋەن بىر كىشىدە ئىلمىي مەنپەئەت، ئىلمىي ھەقىقەتنى كۆرگەن ھامان ئۇنى قوبۇل قىلىشى ئىلمنىڭ ئامانەتلىرىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جامائەتلەر ئالدىدا قىيامەتنىڭ قايسى ۋاقىتتا يۈز بېرىدىغانلىقى توغرىسىدا سۇئال سورالغاندا: "بۇ ھەقتە سۇئال سورالغۇچى سۇئال سورىغۇچىدىن ئىلملىك ئەمەس" دەپ كەسكىن ۋە ئوچۇق جاۋاب بەرگەن.

جۇبەير ئىبن مۇتئىمدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇ: بىر ئادەم: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! قانداق جاي ئاللاھقا ئەڭ ياخشى، قانداق جاي ئاللاھقا ئەڭ يامان كۆرىنىدۇ؟ دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامدىن سورىمىسام مەن بىلمەيمەن دەپ جاۋاب بەرگەن، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: "ماكانلارنىڭ ئاللاھقا ئەڭ ياخشى كۆرىنىدىغىنى مەسجىدلەر، ئەڭ ياماں كۆرىنىدىغىنى بازارلار" دەپ خەۋەر بەرگەن. (ئەھمەد، ئەبۇ يەئلا، ھاكىم رىۋايىتى)

ئامانەتدار ئالىم سۇئال سورىغۇچىلارنى ئەيىبلىمەيدۇ، بىلگەن نەرسىلىرىنى كىشىلەردىن ئايىمايدۇ، كىشىلەرنى ئۆزلىرى قانائەت ھاسىل قىلغان، تەجرىبىدىن ئۆتكەن پىكىلىقلارغا باشلايدۇ.

ئىلمسىز تۇرۇپ كىشىلەرگە پەتۋا بەرگەن ياكى مەسىلىھەت سورىغۇچىلارغا بىلىپ تۇرۇپ خاتا مەسلىھەت بەرگەن كىشى ئامانەتكە ئەڭ چوڭ خيانەت قىلغان بولىدۇ ۋە ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن ئازابقا دۇچار بولىدۇ. ھەدىس شەرىپىتە مۇنداق بايان قىلىنغان: "ئىلمسىزلىك بىلەن پەتۋا بەرگەن كىشىنىڭ گۇناھى پەتۋا بەرگۈچىنىڭ ئۆزىگە بولىدۇ، قېرىندىشىغا بىلىپ تۇرۇپ خاتا مەسلىھەت بەرگەن كىشى قېرىندىشىغا ئەڭ چوڭ خيانەت قىلغان بولىدۇ." (ئەبۇ داۋۇد، ھاكىم رىۋايىتى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ يولىنى تۇتقان ئالىملار ئۆزى بىلمىگەن مەسىلىنى بىلمەيمىز دېيىشتىن، بىرەر مەسىلە ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىپ بولۇپمۇ، كېيىن ئۇنىڭدىن ئۆنۈملۈك ئىككىنچى بىر ھۆكۈمگە يېنىشتا چوڭچىلىق قىلمايتتى.

مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى ئۆمەر بىن خەتتاب (ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازى بولسۇن) مىنبەردە ئاياللارنىڭ تويلۇق مېھرى ھەققىدە سۆز قىلىپ خۇتبە ئۇقۇۋاتقاندا، بىر ئايال ئۆمەرگە رەددىيە بېرىدۇ، ئۆمەر (ر.ئە) شۇنچە كۆپ خەلق ئالدىدا ئۆزىنىڭ خاتا قىلغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىپ: " خەلق ئۆمەردىن ئالىم ئىكەن" دەيدۇ.

مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى ئەلى (ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازى بولسۇن) مۇنداق دېگەن: "سەلەرنىڭ بىرىڭلار بىلمىسە ئوگىنىشتىن، بىلمەيدىغان نەرسە ھەققىدە سۇئال سورالسا: بىلمەيمەن دېيىشتىن خىجىل بولمىسۇن"

مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى ئەلى بىر كىشىنىڭ سورىغان سوئالىغا جاۋاب بەرگەندە، ئۇ كىشى: ئى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى! جاۋاب توغرا بولمىدى، توغرىسى مۇنداق بولىشى كېرەك! دېگەندە، ئەلى: "سەن توغرا ئېيتتىڭ، مەن خاتالاشتىم، ھەر قانداق بىلىم ئىگىسىنىڭ ئۈستىدە بىلىملىك زات بار" دەپ جاۋاب بەرگەن. (ئىبن جەرىر، ئىبن ئابدۇلبىر رىۋايىتى)

ئۆگەنگەن ئىلمنى خەلقە يەتكۈزۈشكە ھېرىسمەن بولۇش، كەمتەر بولۇش، ئىلمگە ئەمەل قىلىش قاتارلىق ئالىملار قەتئىي رىئايە قىلمىسا بولمايدىغان ئىلىم ئەخلاقلىرى بار. ئاللاھ خالىسا بۇ ھەقتە كېيىن توختىلىمىز.■

ئىلھام قادىر تەرجىمىسى